

Συμβουλίου της Επικρατείας: 4689/1987

Πηγή: ΕΔΚΑ Λ' 1988, σελ. 106

Περίληψη: Όταν ο ανάπηρος από εργατικό ατύχημα καταστεί μεταγενέστερα ανίκανος προς εργασία λόγω νόσου μη αποτόκου του ατυχήματος, δικαιούται παροχής από εργατικό ατύχημα ή κοινή νόσο αναλόγως της αιτίας από την οποία προέρχεται η ανικανότητα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: ΜΙΧ. ΜΟΥΖΟΥΡΑΚΗΣ

Εισηγητής: Δ. ΜΠΡΙΟΛΑΣ

Δικηγόροι: Ι. Τσώλος, Β. Αθανασίου.

Επειδή, κατά την έννοια του άρθρου 28 παρ. 2 του Α.Ν. 1846/1951, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 6 παρ.1 του Ε. 4476/1965 (φ. 103Α') σύνταξη λόγω αναπηρίας ή επίδομα αναπροσαρμογής απονέμεται στον ασφαλισμένο που συγκεντρώνει τις προβλεπόμενες χρονικές προϋποθέσεις εργασίας και κρίνεται ασφαλιστικώς ανάπηρος, δηλαδή εμφανίζει, λόγω παθήσεως ή βλάβης, μειωμένη κατά τα ποσοστά του νόμου ικανότητα βιοπορισμού σε σύγκριση με εκείνη υγιούς μισθωτού της αυτής επαγγελματικής κατηγορίας στην ίδια περιοχή. Για να συναχθεί η κρίση αυτή, αποφαίνονται πρώτα οι αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές και αν αυτές διαπιστώσουν πάθηση ή βλάβη, τα αρμόδια ασφαλιστικά όργανα - και σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής το διοικητικό πρωτοδικείο - καθορίζουν την ασφαλιστική αναπηρία του ασφαλισμένου ενόψει του επαγγέλματός του, της ηλικίας, της μορφώσεώς του, της δυνατότητας να ασκήσει το προηγούμενο επάγγελμά του ή άλλο παρεμφερές που να ανταποκρίνεται στις δυνάμεις του, καθώς και των συνθηκών που υπάρχουν στην αγορά εργασίας στο συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Εξ άλλου, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4, 28 παρ. 2 και 34 παρ. 1 του αυτού Α.Ν. 1846/1951, όταν ο ανάπηρος από εργατικό ατύχημα καταστεί μεταγενέστερα συνεπεία νοσηρής καταστάσεως του οργανισμού, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί απότοκος του ατυχήματος ή να συσχετιστεί με αυτό, ανίκανος, να εργαστεί σε βαθμό που να

δικαιολογεί τη συνταξιοδότησή του λόγω αναπηρίας, δικαιούται να λάβει σύνταξη από εργατικό ατύχημα ή από κοινή νόσο, αναλόγως του αν η ανικανότητα αυτή προέρχεται από την πρώτη ή δεύτερη αιτία.